

Eva Andreas
Tunadalskyrkan 200809

4 Mos 6:22-26 ” Välsignelse”

Vi har en ganska ny bil. De senaste månaderna har vi inte kört så mycket, eftersom sammanträden och samlingar varit tillgängliga digitalt, och det har mest blivit korta körningar i stan. Och så en dag så vägrade bilen att starta. Jag hade kört dit jag skulle, men när jag skulle därifrån var det omöjligt att komma igång. Jag ringde min verkstad som låg i närheten och den som svarade trodde att det handlade om att batteriet var slut. Och han var så hygglig så han lämnade allt han höll på med och kom och laddade upp batteriet så att det gick att starta bilen, och så fick jag möjlighet att följa med till verkstaden och på en gång få ett nytt batteri. Orsaken till att det laddat ur trodde han var att det är så mycket elektriskt i bilarna nu, så man behöver köra längre sträckor för att ladda upp batteriet ordentligt, inte bara korta sträckor i stan. Jag lärde mig något nytt om bilen, men det blev också en hälsning om Guds välsignelse i min situation genom en man som inte hade en aning om att han fick vara Guds förlängda arm till en oteknisk pastor.

Guds välsignelse – en omsorg mitt i vardagen, som kan ta sig uttryck på så många sätt. Något som är så svårt att förklara, men som handlar om att vi både till det inre och det yttre får hjälp och stöd, får ork och kraft mitt i livet, inte så att det svåra försvinner, för vi lever i en värld där vi möter mycket vi inte vill möta, men där vi kan få stöd och hjälp. Då kan en medmänniska få vara en resurs och förmedla en hälsning från Herren själv, då kan omständigheter utan att vi själva planerar det läggas tillräta på ett oväntat sätt, Men det handlar också om att vi till vårt inre kan få beskydd, kan bli bevarade, i tankar och känslor, om ett tillvänt ansikte som ser och som förmedlar det vi behöver; om nåd, det som ges oss fritt och för intet; om att vi gång på gång kan få upprättelse, att vi inte behöver vara rädda när vi bildligt talat snubblar och faller och blir liggande, utan om att han vill ge oss nytt mod och nya möjligheter.

Mitt emot den kyrka jag arbetade i för några år sedan fanns ett hyreshus där lägenheterna hade en stor altan i söderläge. När solen lyste satt alltid en äldre man ute, vänd mot solen. Han tog emot av

dess livgivande strålar och njöt av värmen. Det blev för mig en illustration till välsignelsens ord: Herren låter sitt ansikte lysa mot dig – att vi bildligt talat får vända oss mot Herren själv, och ta emot av allt det han vill ge och som vi kan upptäcka främst i bibelns ord. Man kan ta ett ord eller uttryck och fundera på det, försöka förstå vad det kan betyda för oss, vårt sammanhang och vad det kan innebära i vårt liv. Ta tex begreppet Herren är min herde eller orden kärlek, trofasthet, förlåtelse, ord som har så mycket innehåll. Om man inte på egen hand förstår kan man med fördel dela sina tankar med någon annan, och få fler infallsvinklar.

Att vi vänder oss till honom och låter hans ansikte lysa mot oss, innebär också att vi får komma till honom med vår bön, det som kallas hjärtats samtal med Gud, där vi får ta fram både positivt och negativt, där vi får göra våra önskningar kunniga inför honom. Det innebär inte alltid att vi får som vi vill, men tänk vilken förmån att ha någon som alltid lyssnar och som alltid har tid för oss. Det är en välsignelse i sig att vi har den möjligheten. Han ger, och vi får ta emot det, och i vår tur vända oss mot honom. Och då är det inte alltid det handlar om många ord utan om att få vara stilla inför honom och dela en djup nära gemenskap.

För ett antal år sedan hade jag kontakt med en själavårdare, och fick möjlighet att ta fram djupa saker ur mitt liv, sådant som man knappt ens vill kännas vid för sig själv. Det kändes ungefär som att gå på kanten vid ett stort stup och inte veta om man skulle ramlar ner eller inte. Det var inte självklart att ta fram det, men min själavårdare uppmuntrade mig att våga, och det höll. Jag ramlade inte ner i stupet utan han hjälpte mig att hantera mina tankar. När samtalet var slut delade han välsignelsens ord med mig och meningen ” Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid” blev en otrolig upplevelse. Istället för allt det jobbiga fick jag del av Herrens frid, inte så att det yttre ändrade sig, men något hände i mig och Guds välsignelse blev en verklighet i mitt inre. Jesus sa: Kom till mig alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Frid lämnar jag åt er.

Guds välsignelse handlar om Guds tillvända ansikte, och allt han vill ge oss. Vi tänker oss ofta Gud som en människa, eftersom det är så svårt att tänka sig det som egentligen inte går att beskriva, och vi behöver ha någon slags bild för att kunna förstå. När Jesus blev

människa, kom han för att visa vem Gud är och när vi i nya testamentet läser om Jesus och hur han mötte människor då, kan vi också se hur han kan möta oss idag. Och då kan Guds tillvända ansikte handla om att bli sedd mitt i vimlet bland alla andra, att inse att vi är värdefulla och viktiga, trots att vi ibland kan tycka att vi inte är värda, att vi har gjort sådant som blivit fel, men trots det eller ibland kanske tack vare det får vara föremål för hans omsorg och kärlek, att han kan sända någon som kan få förmedla hans välsignelse, ibland medvetet, ibland omedvetet, att vi plötsligt upptäcker att en bibelvers eller sångvers finns inom oss och kan bli en hälsning direkt in i vår situation.

Den kristna tron handlar om en relation, där vi genom tron på Jesus blir Guds barn med tillgång till allt han vill ge oss, men som också handlar om en ömsesidighet, om givande och tagande. Han ger sin välsignelse till oss, och vi i vår tur får förmedla hans välsignelser vidare till varandra, ibland genom praktisk handling, ibland genom ett telefonsamtal, ibland genom att bara finnas till för varandra utan någon yttre anledning. Det är lätt att tänka att nu ska jag göra dagens välsignelsegärning, men det är inte alls säkert att det tas emot som jag hade tänkt mig och vi kan bli besvikna. Men om vi i början av dagen tänker och ber: Gud använd mig idag, så kan vi utan att vi ens märker det får bli till glädje för varandra och ibland långt efteråt få höra: Om du visste vad det betydde det du sa eller gjorde.

Beroende på vilken bibelöversättning vi använder, kan Orden om välsignelse bli som en önskan om det som ska komma, eller om det som händer idag. Det betyder mycket att få ge välsignelsen vidare enligt 1917 års översättning: Herren välsigne dig, och bevara dig. Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig, Herren vände sitt ansikte till dig och giv dig fred.

Men det är också gott att få veta att det gäller i nutid: Herren välsignar dig och beskyddar dig, Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd, Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred och frid.

Och ännu närmare kommer det om vi formulerar det personligt: Herren välsignar mig och beskyddar mig. Herren låter sitt ansikte lysa

mot mig och visar mig nåd. Herren vänder sitt ansikte till mig och ger mig sin frid och fred.

Avsluta med en text skriven av Dag Hammarskjöld med titeln "Det oerhörda att vara i Guds hand.

Du som är över oss,
Du som är en av oss,
Du som ÄR –
Också i oss,
Må alla se dig – också i mig
Må jag bereda vägen för dig,
Må jag tacka för allt som då vederfares mig
Må jag därvid icke glömma andras nöd.
Behåll mig i din kärlek, såsom du vill att alla ska förbli i min.
Må allt i detta mitt väsen vändas till din ära
Och må jag aldrig förtvivla.
Ty jag är under din hand,
Och i dig är all kraft och godhet.

Giv mig ett rent sinne- att jag må se dig.
Ett ödmjukt sinne- att jag må höra dig,
Ett kärlekens sinne- att jag må tjäna dig,
Ett trons sinne – att jag må förbli i dig.

AMEN

Bibelcitater från Bibel 2000 (där ej annat anges)

© Svenska Bibelsällskapet

www.bibeln.se